СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIV. Ч. 118. НЮ ЙОРК і ДЖЕРЗІ СИТІ, вівторок, 18-го червня 1946. No. 118. NEW YORK and JERSEY CITY, Tuesday, June 18, 1946. VOL. LIV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ВЕРШОК ПОВОЄННОГО БЕЗРОБІТТЯ МИНУВ — ЗА УРЯДОВИМИ ВІСТЯМИ

Не зважаючи на всі страйки, праця постійно ростає" — сказав Роберт С. Ґудвин, директор федеральної Служби Праці. Він твердить, що край уже перейшов вершок безробіття після війни і нема потреби боятись занепаду. Найбільший клопіт у вишуканню занять був з ветеранами, але останній цензус виказує, що тепер є лише 930,000 ветеранів, які шукають праці. Крім цього є ще 800,000 ветеранів, які ані не працюють, ані не шукають праці. Усіх безробітних тепер є 2,310,000 осіб. Пересічно вертає домів пів міліона ветеранів місячно, а всіх вояків здемобілізовано 11,400,000 до початку місяця травня.

МОРЯКИ ВИГРАЛИ БОРОТЬБУ ЗА ПЛАТНЮ — АЛЕ ЮНІЇ ЩЕ ГРОЗЯТЬ.

В останній хвилині перед заповідженим на день 15 червня загальним страйком на кораблях вдалося урядови довести до згоди між підприємцями кораблів і моряками і відвернути страйк. Моряки дістали платню пересічно на 30 відсотків вищу ніж дотеперішня і вона тепер така, як була за воєнних часів. Робітники на корабельних доках дістали підвишку по 22 центи на годину і юнії переголосували, щоб приняти умову. Невдоволені лише дві юнії робітників на доках в місті Портленд, в стейті Ореґон і вони грозять, що зірвуть угоду, а тим самим, на підставі умови з іншими юніями, уневажнять всю умову про наладнання платень. Їхнє невдоволення походить з цього, що такі самі робітники в інших частях краю дістали вищу платню.

ПРЕЗИДЕНТ ПЕВНИЙ, ЩО ПРИЙДЕ ДО ЗЛУКИ БОЄВИ[illegible].

В суботу 15 червня президент Труман предложив конґресови повний плян злуки американських боєвих сил в однім Департаменті Оборони під одним цивільним секретарем оборони, одначе хоче затримати окремі ґенеральні штаби для всіх трьох родів оборони, а це для армії, для маринарки і для повітроплавства. Плян обіймає 12 точок. Президент твердить, що військові чинники погодилися на цей плян і тому він надіється, що конґрес швидко його прийме.

ЖИДИ ЗБИРАЮТЬ МІЛЮН ЩОДНЯ.

Злучений Жидівський зазив до складання жертв на допомогову акцію домагається складок по одному міліонови долярів денно в Ню Йорку через цілий тиждень. До переведення пляну стало 12,000 помічників.

ОСНОВНИК КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ ЗА ЧИТАННЯ КНИЖКИ КРАВЧЕНКА.

У великих щоденниках помістив платне оголошення Бенджамин Ґітлов, як „вітвертий лист до комуністів, комуністичних симпатиків, американських громадян". Він як один із основників Американської Комуністичної Партії і бувший її ґенеральний секретар, відзивається до всіх комуністів і каже, що є обовязком чесних комуністів і їх симпатиків перечитати книжку Віктора Кравченка „Я вибрав свободу" і провірити страшну правду, подану в цій книжці, хоч комуністична преса заборонила комуністам читати цю книжку. „Чи ви приймете її, чи втечете від правди?" запитує Ґітлов.

З Арґентини сповіщає Т. Р. Ібара, кореспондент Ню Йорк Таймсу, що нова советська торговельна місія має там політичні цілі на оці, а саме, підбурювати Арґентину і сусідні краї проти Злучених Держав.

УРЯД ПЕРЕДБАЧУЄ ПОСТІЙНУ ПРОДУКЦІЮ

Перший раз за вісім місяців урядові чинники у Вашинґтоні передбачують постійну продукцію промислових виробів в цілому краю. Це можливе тому, що нема на овиді більшого страйку, а лише менші, місцеві. Одначе не є виключені поважніші клопоти на ринку праці, головно на західнім побережжу внаслідок невдовілля між доковими робітниками.

ВІТНІ ҐРОЗИТЬ ПРЕЗИДЕНТОВИ.

Александер Витні, предсідник Братства Залізничих Кондукторів виявив, що він наняв аґентів для рослідження приватного життя президента Трумана і його минушини, коли то він співпрацював з політичною машиною Пендерґарста в Мизурі. Вітні хоче витягнути на верх ці вісти вчасі виборчої кампанії й евентуально недопустити до поновного вибору Трумана президентом. Про це говорив Вітні у промові до 600 членів братства, зібраних на обіді в Клівленді. Це має бути пімста Вітнія за те, що він програв залізничий страйк, коли до страйку вмішався президент.

ЯК НЕ МАЄТЕ ПРАЦІ, АБО ХОЧЕТЕ КРАЩОЇ,
чому не користати з оголошень знаменитих нагод для зарібку, поданих у оголошеннях нових робіт у „Свободі"?

Комуністи далі атакують Гувера за його гуманітарну акцію, що вона „імперіялістична"

Американські пресові аґенції стверджують своїми новинками з різних країн, що не тільки ґазети в Советах, але всюди, де тільки існують комуністичні часописи, іде постійна атака на бувшого президента, Герберта Гувера, за його гуманітарну працю. З цього приводу, як кажеться, набирають особливої ваги ті вияснення Гувера, які він подав представникам преси в Ріо де Жанейро, в Бразилії. Гувер заявив там, що напасти комуністів не є нічим іншим, а „партійною лінією", вказаною Кремлем. Москва просто не бажає собі, щоби ратувати різні народи від голоду, а хоче піддержувати всюди хаос, який є водою на її млин. Так треба розуміти, казав Гувер, і атаки бразилійських комуністів, що назвали його „амбасадором Вол Стріту, що прибув до Бразилії, щоби забрати хліб бразилійцям". В 37 краях, казав Гувер, які він обїзджав, комуністична преса всюди атакує його в один і той самий спосіб, представляючи його подорож як „політичну", яку тільки прикривається „голодом". Це є заплата за те, що при допомозі цеї ратункової акції вратовується в різних краях теж і життя голодуючим комуністам. Гувер ще пригадав, як то він орґанізував ратункову акцію по першій світовій війні, будучи запрошеним Советами вести таку акцію теж і на їхніх землях, за яку дістав відзначення та похвали, підписані найвищими советськими урядовцями.

КАНАДІЙСЬКОГО ПОСЛА СУД ПРИЗНАВ ВИННИМ В ШПИГУНСТВІ.

Єдиний комуністичний посол в канадійськім парляменті Фред Роз, який став перед судом в Монтреалі обвинувачений в шпиґунстві, в користь Советів, тепер признаний винним закиду і має дістати кару найбільше 7 літ. Головним свідком проти нього був Ігор Ґузенко, бувший урядовець советської амбасади в Отаві. Разом з Розом було обвинувачених ще 5 інших осіб, канадійських урядовців. Вони дістали різні кари, від двох до чотирьох літ.

ПРОГОЛОШЕНО АМЕРИКАНСЬКИЙ ПЛЯН НАД АТОМОВОЮ БОМБОЮ.

Голова американської комісії для контролі над атомовою бомбою Бернард Барух зголосив перед Комісією Атомової Енерґії Обєднаних Держав плян міжнародної контролі над атомовою бомбою. Він предкладає, щоб окрема комісія О.О.Д. обняла контролю над виробом атомової сили в цілому світі так, щоб держави зреклися права вета, а тоді Злучені Держави передадуть цій комісії всі дотепер вироблені бомби, або їх знищать.

НАФТОВА ГАРЯЧКА В ПЕРУ.

Як звідомляють з Ліми, столиці Перу в Південній Америці, ґеольоґічні знавці устійнили найбагатші джерела нафти у підніжжу Андів. Нафта находиться на просторі 75,000,000 акрів. Кілька чужоземних урядів, головно Злучені Держави, заінтересувалися цими засобами, які лежать в мало доступних джунґлях.

Черговий советський наступ на скитальців в Европі

Советський Союз далі продовжує свою атаку на воєнних біженців. Ніколай Феонов, представник СССР в Економічній та Соціяльній Раді Обєднаних Держав, на засіданні Ради, дня 15. червня, виступив з обвинуваченням, що в таборах скитальців в анґлійській та американській зонах Німеччини скриваються „квіслінґи і зрадники", що там ведеться „протисоветська робота", та що американські і анґлійські власті відмовляються давати в багатьох випадках інформації щодо скитальців. За цим усім, по думці большевицького представника, криються не тільки „так звані гуманітарні", але теж політичні мативи. Він домагався від Ради нових доходжень. Проти цих наклепів советського представника виступили американський та британський представники, заявляючи, що їхні країни у відношенні до скитальців руководяться тільки й тільки гуманітарними міркуваннями, а ніколи й в жадному випадку політичними. Вони теж заперечили советські обвинувачення, що, мовляв, вони відказуються давати інформації щодо скитальців. Навпаки, так є що заінтересовані в цьому інші державви могли в кожному часі і без будь-якої перешкоди провірювати табори скитальців в американській та анґлійській зонах. У висліді дебат і на пропозицію югославського представника рішено створити окремий комітет з представників Злучених Держав, Великої Британії, Советського Союзу, Франції, Польщі і Югославії, метою якого буде провірити табори воєнних біженців, зокрема причини, які стоять на перешкоді їх репатріяції, а теж винайти факти, які свідчилиб про перебування в таборах „воєнних злочинців, квіслінґів і зрадників".

ДЕ ҐОЛЬ ДОМАҐАЄТЬСЯ „СИЛЬНОГО УРЯДУ" У ФРАНЦІЇ.

Комуністична партія в французькому парляменті заявилась проти уряду, на чолі якого стояв би теперішний міністер закордонних справ, Жорж Бідолт, або будь-який інший представник Популярно-республиканської партії. Вона домагається продовження три-партійного уряду з теперішнім президентом Феліксом Ґуеном. Комуністичний провідник, Моріс Торес, у свойому зверненні до Центрального Комітету партії виступив гостро проти західних Союзників теж від імені французьких комуністів. Він заявив, що „тільки Советський Союз допоміг Франції ,бо інші країни думають виключно про свою геґеманію", На арену французької політики виступив знова ґен. де Ґоль і виголосив промову згагоди річниці його висадки у Франції з військами західних союзників в 1944 році. Ґен. де Ґоль говорив про небеспеку, перед якою стоїть Франція, та домагався „сильного уряду", у першу чергу такого президента республики, який стояв би понад партіями та був суддею в партійних непорозуміннях. Згадуючи про „тверді та грізні часи", які світ переживає, де Ґоль висловився, що Франція повинна бути рівноважником в міжнародній грі політичних сил.

В ПАМЯТЬ ПОЛЯГЛИХ АМЕРИКАНЦІВ — Ця картина знята на Американськім Військовім Цвинтарі в Солер, в Франції. Бачимо французькі діти з квітами, що їх складають на гробах американців, що полягли вчасі здобування березів Нормандії, як розпочато західніми аліянтами інвазію Европи.

ЗАГАДОЧНА КОНЦЕНТРАЦІЯ СОВЄТСЬКИХ ВІЙСЬК В ЕВРОПІ

Конференція міністрів закордонних справ Чотирьох Потуг у Парижі почалась під знаком трівожних вісток про велику концентрацію советських військ на всіх европейських кордонах. Американська делеґація дістала повідомлення, що великі советські сили сконцентровано в Німеччині, головно на півдні та на Балканах, насамперед в Югославії на кордонах з Італією. Ці відомості потведржено з різних джерел і вони були предметом дебат ще перед початком конференції чотирьох міністрів. Американські кореспонденти добачують чотири можливі причини цих повідомлень: 1. Протисоветські джеререла моглиб намагатися викликати незгоду і напруження між чотирма союзниками на конференції в Парижі; 2. Москва, після конференції зі своїми сателітами з Білгороду і Варшави маглаб змагати до того, щоби викликати трівогу між своїми західними союзниками і в той спосіб вимогти корисні для неї рішення на конференції міністрів; 3. Концентрація військ моглаб повстати внаслідок реорґанізації советської окупаційної армії та заступлення одних частин другими і 4. Ця концентрація моглаб мати цілком серіозні причини. У повідомленнях говориться не тільки про концентрацію військ, але теж про те, що советська армія дістає більшу кількість нової зброї та военного виряду. Сучасний стан Червоної Армії в Европі нараховується на 700,000 у Німеччині, 250,000 в Мадярщині, 140,000 в Болгарії та 130,000 в Австрії, не враховуючи в це військ советських сателітів, Польщі і Югославії. У звязку з цим появились в американській пресі найрізноманітніші вістки і здогади, які зводяться до тверджень, що Совети можуть оцінювати добру волю Злучених Держав для досягнення повного порозуміння і замирення в світі як слабість і тому пробують шантажувати своєю силою. Положення оцінюється як дуже серіозне.

МОСКВА ЖДЕ НА „УСТУПКИ" ЗБОКУ ЗАХІДНИХ СОЮЗНИКІВ.

У повідомленні советської пресової аґенції ТАСС з конференції міністрів у Парижі говориться, що на попередній конференції Москва „поробила ряд уступок", насамперед щодо проєктованого мирового договору з Італією, щоби уможливити загальне порозуміння і тому вона тепер дожидає відповідних уступок збоку західних союзників. Як відомо, советське становище на попередній конференції було власне причиною її неуспіху. Советська преса дальше гостро виступає проти „чорних сил реакції" в Америці та Анґлії, порівнюючи їх з тими, що „допомагали німецькому імперіялізмові" в Мінхені.

АНҐЛІЙСЬКА РОЗВЯЗКА ІНДІЙСЬКОЇ ПРОБЛЄМИ

Після декларації британського уряду в справі політичної незалежности Індій, індійські партії не могли прийти до згоди щодо створення уряду та поділу впливів. У висліді, британський віцекороль, Лорд Вейвел, запропонував 14 партіям створити індійський уряд з однаковою кількістю представників Конґресової Партії та Музулманської Ліґи.

З ПРОЦЕСУ ҐЕН. МІХАЙЛОВІЧА.

Білгородський судовий процес провідника сербських четніків, ґен. Дражі Міхайловіча, зогляду на його міжнародньо-політичний характер далі приковує загальну увагу. Ґен. Міхайловіч одного дня підтвердив, що його четніки в деяких випадках співпрацювали з ворогом, а другого дня це заперечив. Він теж заявив, що хоча зізнання анґлійських та американських свідків могли би багато допомогти його обороні, він „в основному" не бажає собі їх зізнань перед судом. В американській пресі появилися відомості, що судовий процес ґен. Міхайловіча є тільки театром, організованим советською пропаґандою у своїх виступах проти західних союзників, та що існує можливість, що після процесу ґен. Міхайловіч знова буде використаний як провідник четніків у всесловянській політиці Советського Союзу.

ГАЙЛЕ СЕЛЯСІ ДОМАГАЄТЬСЯ ЕРІТРЕЇ.

Абисінський імператор Гайле Селясі в одному інтервю заявив, що при вирішуванні далі колишніх італійських кольоній на конференції міністрів Чотирьох Потуг у Парижі, колишня італійська Ірітрея повинна бути віддана Абисинії.

СОВЄТСЬКА ПОЛІТИКА В МАНДЖУРІЇ.

З Букден, Манджурія, повідомляють, що згідно з точними обчисленнями американської комісії Совети вивезли з Манджурії 80% японської воєнної індустрії, позбавивши країну під деяким оглядом найосновніших господарських баз.

ПІДРИВНІ ДІЇ В ПАЛЕСТИНІ.

З Єрусалиму повідомляють, що жидівські екстремісти висадили в повітря пять мостів на ріці Йордан, ізолюючи практично Трансйорданію,

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СВІТОВЕ ЗАМИРЕННЯ, АБО СВІТОВА РУЇНА

Перед Комісією Атомової Енергії, що існує при Організації Обеднаних Держав, виступив минулої пятниці Бернард М. Барук з промовою, в якій представив становище уряду Злучених Держав щодо міжнародної контролі над атомовою енергією, згл. атомовими бомбами.

Як відомо тайна продукції цеї страшної зброї є наразі виключною власністю Злучених Держав. Це є така зброя, що той, що її посідає, може спричинити світови не тільки величезну шкоду, але просто його знищити. Наразі ця зброя є власністю тільки Америки, але згодом ця тайна може бути рослідженa якоюсь другою потугою. Отже, як довго ту зброю має Америка, світ може спокійно спати і нічого не боятись, але справа виглядатиме інакше, якщоб ця зброя попала, наприклад, у руки невідповідальних диктаторів. Тоді й сама Америка булаб непевна свого існування, а теж, очевидно, й цілий світ.

Атомова енергія це така сила, що може бути для цілого людства великим добродійством і довести до замирення, але може бути руїною й найбільшим нещастям. Вона може радикально змінити продукцію і мирне життя людини в доброму розумінню, але й може зруйнувати цілу людську цивілізацію. Маючи це на увазі й стаючи перед рішенням, куди іти і як поступити, уряд Злучених Держав предложив через Барука проєкт міжнародної контролі над атомовою енергією і тим усім, що є звязане з її виробом і вжитком. Цей проєкт виключає вживання атомових бомб у війні, а запевняє вживання атомової енергії для мирних цілей. У тому проєкті Злучені Держави зрікаються монополю над атомовою бомбою і годяться знищити всі атомові бомби, що їх посідають, як теж піддають себе чужинецькій контролі щодо матеріялів, що служать до виробу атомових бомб; теж піддаються вцілости рішенням більшости членів того міжнародного тіла, що матиме право ці речі контролювати. Одинокою властивою вимогою, яку ставлять Злучені Держави зрікаючись посідання цеї тайни, є та, щоби теж і всі інші держави піддались у цій справі такій самій контролі, та щоб ніяка держава не мала права вета, себто, щоб усіх однаково зобовязували обовязково рішення більшости, включно з карою, яку евентуально треба би на когось наложити. Це тут мова про те вето великих потуг, що його вложено на домагання Советів в Чартер Організації Обеднаних Держав. Коли іде про атомову бомбу, то це вето не повинно мати своєї сили, каже уряд Злучених Держав.

Нам здається, що отся американська пропозиція є того роду, що просто годі подумати, щоб її в засаді можна відкинути. Барук схарактеризував її влучно словами Линколна, що це шлях прямий, мирний і благородний, який Господь поблагословить. Та шкода, що не згадав за дальші слова Линколна, де він говорить про визволення рабів... Бо не зважаючи на проблему з атомовою бомбою, ті раби далі існують та існуватимуть так довго, поки світ не позбудеся диктаторів, або принаймні не возьме їх під таку саму контролю, під яку хочемо брати атомову бомбу.

Чи не помоглоб пайкування?

Серед обговорювання питань з всесвітної політики годі забувати щоденні життеві питання. Хоч як хотів би громадянин їх вияминути, це не вдається, бо вони самі насуваються і приневолюють шукати розвязки. Таким важним питанням є саме тепер управильнення постачання харчових продуктів для кожного дому чи для кожної родини.

Недостача мяса давалася відчути ще вчасі війни. Тоді була оправдана причина в тому, що воєнний фронт потребував усього, отже й таких важних харчів як мясо. Одначе навіть серед найскрутнішого положення не бракувало в Америці хліба. Тепер ми є свідками не лише підвишки ціни хліба, але й його браку. А про брак мяса заговорив секретар хліборобства Клинтон П. Андерсон. Замітне в його промові те, що він не пробував потішати людей, що це хвилеве, або лише місцеве явище в якімсь місті чи околиці. Він зовсім вітверто сказав, що це є краєве явище, і що причина цього це брак харчів в цілому світі. Особливу увагу звернув Андерсон на зиму, а зокрема ще на різдвяний час, коли то населення буде відчувати загальний брак мяса.

Наводимо слова Андерсона лише для прикладу, як вияснює відповідальний урядовець недостачу харчових продуктів. Ми чули недавно протилежний погляд бувшого президента Злучених Держав, Герберта Гувера, тобто такий, що ще не є зле з харчами в Америці і тому нема причини побоювання недостачі. Іншого погляду є бувший ґенеральний директор УНРРА, Герберт Г. Лімен. Він вказує, що не лише в Америці забракне харчів в 1946-47 році, але і в інших частинах світу. Як приклад на це Лімен наводить такі цифри: Злучена Харчева Рада в Америці обіцяла дати в місяці травню 491,000 тон збіжжа на хліб для УНРРА, а доставила лише 273,000 тон. Цеж недостача на 218,000 тон, отже трошка менше ніж половини обіцяного збіжжа. А це збіжжа було призначене на ратування голодних в Европі! Отже показується, що ми тут, в Америці, відчуваємо недостачу збіжжа чи хліба і нам пояснюють, що це діється тому, що збіжжа вивозить поза границі Америки. З другого боку чуємо, що навіть для заграниці нестає збіжж! А Гувер заявляє, що харчів є доволі для кожного.

Пересічний громадянин не всилі дати собі ради з таким замішанням. Лише урядовці, що мають контролю над харчами, можуть мати всі інформації і подати їх до загального відома. Колиж між вістками з високих становищ показуються суперечности, то повстає між загалом населення баламута й недовіря.

Можливо, що уряд має причини закривати якісь факти перед населенням, а тоді повинен постаратися за управильнення постачання харчів для населення так, щоб усі однаково розуміли і відчували такі недостачі. Невдовілля, спричинене недостачею інформацій, викликує замішання, яке шкідливо відбивається на прилюднім і приватнім життю населення.

Тому саме серед деяких відповідальних людей, як і от у самого Лімена, утривалилася думка, що треба завести в теперішному часі давне воєнне пайкування харчів, а навіть і пайкування хліба. Правда, це є свого роду обмеження громадянської свободи, одначе це є стан конечний. Коли харчів недостає тому, що Америка має ратувати світ від голоду, то жителі Америки мусять приноровитися до такого стану і жертвувати чимось для ратунку світу, так як приносили далеко більшу жертву у воєннім часі. Пайкування не викличе більшого замішання, бо ще й тепер напр. цукор є пайкований, отже поширення пайкування на інші продукти не викликалоб замітнішого негодування.

Микола Чубатий.

Скитальці та кремлінська диктатура

I.

Поміж двома таборами нинішного світа — демократичними державами та Советами з їх сателітами, появилася ще одна розбіжність, а саме їхні погляди на справу скитальців в західній Европі. По закінченні війни в Европі найшлися на терені Німеччини та сусідних з нею країн міліони людей, які були змушені покинути рідну землю, та яких називають по англійськи „дисплейсд персонс". Між тими були сотні тисяч насильно забраних націстами на невільничі роботи й частина з них вернулася додому, не видячи можливостей оставатись на чужині, хоч ця чужина примaнювала їх більше ніж власна советська „родіна". Одначе в міру того, як ці політично безбарвні маси відпливали домів, почав щораз ясніше зарисовуватися образ сотень тисяч тих, що не думали та за ніяку ціну не хотіли вертатися на Схід, чи то до Советів, чи до країн опанованих советофільськими урядами. На території західних держав найшлися вони в різний спосіб. Одних так само як й тих, що повернули домів, забрали німці на роботи, другі самі покинули батьківську землю, ратуючи своє життя, загрожене червоним режімом. Таких найбільше було з України та з балтійських держав, хоч не бракувало їх і з других земель східної та центральної Европи. Ці політичні біженці з різних країн східної та центральної Европи були переконливим доказом, що на теренах советських впливів немає свободи людини, що вони находяться під терором червоних чужинців, або й таки своїх домашних комуністів.

Політичні збігці являються теж доказом того, що перемога над націстами не принесла людству кращого ладу, бо на місце німецького поневолення прийшло друге, советське.

Совети та їх сателіти бажали закривати перед світом таку прикру для них справу і тому докладають усіх зусиль, щоби дістати цих біженців назад у свої руки та унешкідливити їх. Потурання, з яким західні демократичні держави відносилися в перших місяцях по заломанню Німеччини до Советів, справді уможливило червоним дістати тисячі тих противників червоної диктатури в свої хижацькі руки.

Видавання невинних людей проти їх волі в руки червоних на загибіль, стало одною із найбільше болючих справ повоєнних часів збоку військових управлінь демократичних держав в західній Европі і схвилювало громадські сумління Анґлії та Америки. Збільшились голоси проти такого насильства, а опінія світа почала щораз настирливіше домагатися вирішення справи „дисплейсд персонс" або як ми називаємо справи скитальців на таких засадах, що не ламалиб основ нашої дотепрішної цивілізації, себто прав людини до свободи, освяченої традицією віків справи азилю для переслідуваних за свої релігійні та політичні переконання.

Толерувати надуживаття під тим оглядом, яких допускались місцеві власті в зонах американської, англійської та французької окупацій, означалоб перекреслити всі ці ідеали, за які велася остання війна. До того рішучо не могли допустити уряди переможних демократичних держав, якщо основи нашої християнської цивілізації мали бути уратовані.

Справу вирішення долі скитальців зі східної та центральної Европи, комплікували ще інші справи, передовсім ця таємнича постанова Ялтської Умови, що говорила про взаємну відсилку або репатріяцію громадян союзних держав. Історія колись вирішить, як далеко президент Рузвелт та Винстон Чорчил, партнери Ялтської Умови зі Сталіном, здавали собі справу зі змісту тих постанов про репатріяцію. Можна здогадуватись, що для них було тоді справою самозрозумілою, що при репатріяції не можуть бути нарушені основні засади західної цивілізації про свободу людини та про право азилю для переслідуваних за свої переконання. Інакше розумів цю постанову Сталін, що вже й тоді він, звичайно, знав цілком ясно чого він хоче та яке є його розуміння поняття репатріяції.

Одним словом, Сталін розумів репатріяцію як насильне відсилання всіх його громадян до Советів; західні партнери розуміли мабуть тільки як взаїмну допомогу своїм громадянам у повороті домів. Навіть потураючи Советам, всупереч основним засадам розуміння свободи людини, західні держави зустрілися з черговим питанням: хто є громадянином Советів, бо Совети загарбали ряд країн та влучили їх у свою тюрму народів. Всеж таки ці країни в міжнародному розумінню не є ще частиною Советів, бо цього формально не затвердила досі ніяка міжнародна конференція. Саме в такому положенні опинилася теж Західна та Карпатська Україна та інші українські простори, загарбані Советами.

Домагаючися від західних союзників видачі біженців Совети ночами підтягали їх під збірну назву „воєнних злочинців". І тут знова виринуло питання, хто є воєнним злочинцем, та хто має право вирішувати. чи в поодинокім випадку особа, яку Совети пятнують воєнним злочинцем, справді ним є.

Треба ствердити, що в розумінню поняття „воєнного злочинця" представники окупаційної влади Америки та Анґлії в деяких випадках занадто потурали Советам, вважаючи „воєнним злочинцем" теж дезертирів зі советської армії, хочби причиною їхньої дезерції були тільки основні розходження з диктаторським режімом Советів.

Проти такого неправильного підтяґання дезертирів советської армії під поняття „воєнних злочинців" висловився теж римський папа. Бо справді годі вважати людину воєнним злочинцем тільки тому, що вона не бажала боронити своєю кровю тиранії та безбожництва Советів.

Справу скитальців комплікувала також ще справа допомоги жертвам війни, що її переняла в свої руки міжнародна орґанізація УНРРА. Хоча львину частину видатків на потреби УНРРА покривала Америка, а Совети та їх сателіти тільки мінімальною матеріяльною помічю брали участь у видатках цеї орґанізації, проте скитальцям ця поміч стала знов вихідною точкою офензиви Советів проти скитальців.

В додатку, робота УНРРА обмежена часово до повоєнної відбудови, малаб скоро скінчитися, тоді як справу скитальців треба вважати проблємою довгих років. Тому цю справу зовсім справедливо передали в руки Соціяльної та Економічної Ради Організації Обєднаних Держав, висуваючи її тим самим на широке поле світової політики.

Совети не бажали собі, щоби справу скитальців передавати в руки міжнародної орґанізації та ще й нині прямують до того, щоби її затягнути в секретні кабінети, закриті перед публичною опінією світа. Всупереч цим намаганням справа скитальців стала міжнародною проблємою та предметом основної дискусії на форум Організації Обєднаних Держав.

(Докінчення буде).

The General and an Ex-GI Agree U. S. Savings Bonds Back the Future of Vets

For Ray Augustus, Treasury Department employee who signed up for America's greatest home front army—the payroll savers, on his return to civilian life, this meeting with General Dwight D. Eisenhower was a soldier's dream come true. The Army's Chief of Staff reassured the ex-private, who served under his command in the victorious assault on Germany, that the peacetime dreams of all ex-servicemen can become realities if they remember their war training. "Prepare, prepare, prepare. This was the GI's life in wartime," says Eisenhower, who urges his former soldiers to prepare for their peacetime future by saving part of their income in U. S. Savings Bonds.

ФЕДОР КРУШИНСЬКИЙ

Я БАЧИВ НІМЕЧЧИНУ!

(Байки та дійсність про гітлерівщину)

Авторські права застерігається: Copyright by Krushynsky Teodore, Paris, France.

59

— Ой, не такий чорт страшний, як його малюють, ми вміємо краще... Чи ви бачили вчора в газетах, як наші Лондон чистять?... Німецька робота, га?...

— З Бремена телефонували, що „енкі" скидають бомби на рівному полі, от зайці!... Після 25-го лету ці ґенстери одержують пенсію й більше не потрібують наражати своє заяче життя... Ми їм покажемо, чи багато з них доживуть до пенсії!...

Отак акцентуючи свойому фюрерові, глузували німці з „томі" та „енкі", доки промайнули „щасливі часи". Не минув і рік, як більшість німецьких міст і великих промислових осередків лягла в руїнах. Минув ще рік і в Берліні не встигали ховати трупів і підгортати наслідки знищення. Німці вже не сміялися! Сотні тисяч з них тратили все своє майно, накопичуване століттями, іноді рятуючись в одній сорочці, а сотням тисяч з них, як не міліонам, ніякого майна вже не треба було — на тамтому світі. Похмурніли лиця, збіднів одяг, посмутніли очі, а по всій Німеччині поповз жах і страхіття, про які тепер без сміху оповідали німці один другому, особливо жінки, які стільки вогню й пестощів віддали для тріюмфу Гітлера й його ідеї ненависти та злоби.

Бо німецьке серце — жорстоке й холодне, а загартованість, одпорність і терпеливість на біль і страждання ще більш дивовижні: жадоба життя й панування все перемагала, все перевищувала, все оправдувала. Той, хто бажав почути скаргу, нарікання, чи відкритий оклик збунтованої совісти мусів би сильно напружувати вухо. Навіть стогону й зойків не було чути, бо як що вони не гинули в пекельному гуркоті підчас кількох хвилин бомбардування, то спеціяльні загони в-умлівіч „очищали" терен: хто ще стогнав під руїнами, того чимдуж витягалося гаками — за голову, за ногу, за руку, за що далося зачепити, а доки вантажне авто наповнювалося рештками людського тіла, голі душі встигали рятуватися й мерщій, з останнім зойком, відлітали на небо. Ранених таксамо негайно-ж виносилося, чи виводилося, а не минала й година часу, як усі сліди несамовитого страждання зникали, тільки руїнами осель нагадуючи про те, що сталося.

І треба сказати, що це й справді була „чиста робота", а влада ні про що так не дбала, як про це, усуваючи найменші ознаки й підстави, якіб викликали рефлєкції в головах очамрілих німців і німкинь, або жалість, страх, чи пригноблення серед населення.

Коли минув 1943-тій рік і настав „рік покути", тоб-то, наступний, німці почали усвідомлювати, що п е р е д с і н н я раю обертається в передсіння пекла, бо ледве не вся Німеччина жила тепер під землею, а не в хатах, міліони людей проводили день і ніч у бункерах, з майном і їжею. Але й з бункера відгукувався той самий голос, наче згубний голос сатани, що заманює свою жертву все глибше й глибше , на саме дно пекла:

— Ми готові! Хай американці й англійці висаджуються у Франції, ми з правдивою насолодою випробуємо на них смертоносний відсоток нашої найновішої зброї!... — кричав Ґебельс у Берліні, на мітінгах і конференціях.

Якщо Анґлія не хоче навіки зникнути з поверхні землі, то хай краще не наражає себе на цю нестеменно смертельну пробу!... — лякав Гітлер.

— Ми вважаємо, що англійським і американським матерям життя їхніх синів не менш дорогоцінне, як і німецьким матерям, а тому попереджуємо, що в їхніх руках доля їхніх дітей, від них залежить — не дати своїх синів на певну смерть під нещадним огнем німецької зброї... — закликав Гітлер до революції й непослуху Америку й Англію.

Отак драматично, хоч і бундючно та зхвалькувато — раз погрозою, другий раз перестрогою, а третій закликом до революції й непослуху, під погано схованим єхидством співчуття американським і англійським матерям, лякав Гітлер і його підручні Америку й Анґлію та підбадьорував німців певністю в свою перевагу й перемогу, в яку він уже сам не вірив.

Таксамо ще бундючились і всі націонал-соціялісти, дожовуючи рештки зблідлих гасел та намагаючись зберігати певність у ході, як і видимість віри, хоч би й в роздертих сумнівами серцях. А решта німців, наперекір світові, розумові й Богові, сліпо йшла за фюрером і з гордощів не хотіла признатися, що поражка, а за нею неволя й розплата стоять під дверима.

2.

Але іржа навіть заліза зїдає, тим більше, коли цим залізом зветься сліпа віра, зарозумілість і гордощі над людську й божу міру. Німецькі лиця сумнішали й сумнішали — чи з люті на ворогів і ввесь світ, ще не хоче їм покоритися, або й з утрати віри в себе й фюрера — про це важко було догадатися, дивлячись на їхні холодні, злобні й завзяті маски запеклої злоби.

Німці взагалі не дуже балакучі, за них балакають німкині, а різні заклики — тримати язика за зубами, перестороги — не говорити з невідомими людьми, а зокрема ні з ким і нігде не говорити про воєнні річі, які становлять таємниці війни, погрозу — за нарушення гасел та й кари за те саме, все це ще збільшувало похмурість німецьку. В Берліні та по великих містах, їдучи в трамваї, чи підземною залізницею, стороння людина могла подумати, що це запеклі вороги стоять рядом, таким холодом і замкнутістю віяло від одного до другого з них.

(Дальше буде).

Віктор Купченко.

Символ Найвищої Перемоги

Давно те діялось як я — будучи ще хлопцем — мав щастя побувати в наших славних Карпатах. Сталося то так: Рада (буковинської) Культури Краєвої виасиґнувала кошти для рільничої школи на екскурсію в Карпати і ціла школа (учні й учителі) виїхали 1. липня з Кіцманя та через Лужани й Неполоківці поїхали потягом до Вижниці. Звідтіль мали ми вже то пішки то підвозами перейти всю буковинську сторону Карпат аж до Селятина а звідти знов потягом додому.

Гарні ті наші гори Карпати! Як прийдете до Вижниці і глянете в міста на схід — бачите перед собою зелену рівнину; а глянте на захід, то побачите перед собою високенну зелену стіну. Хоч яка вона приваблива а все таки вам здається, що тієї стіни людині не перейти. А всеж таки ми, не гаючись, пустилися в сторону тієї стіни, пройшли Виженку й зачали спинатися на гору. Хоч і непривикли лазити горами, за кілька годин вже були на верху Німчича і легко почали збігати в велике, багате в сади, село Розтоки. Там побули пару днів і пішли далі й далі аж поки не побачили верхів Чорногори. Самуж Чорногору своїми стопами ми вже не міряли, бо час уже на те нам не позволив.

Кажу я: Гарні оті наші високі Карпати! А все таки не мені їх описати... Прчоитайте собі про ті наші гори в творах Федьковича, Воробкевича, Кобилянської, Франка, Олеся, Коцюбинського, Хоткевича — а немов на екрані пересунеться у вашій уяві їхня краса.

Замісць того я роскажу вам про одну-дві речі, які дуже сильно вбилися мені в тямку.

Ввійшовши в Карпати ви мандруєте шляхами, що найчастіше йдуть поруч річок. Ідете шляхом, він крутиться як і гірська річка. Часто — щоб випростувати шлях, через річку перекинений міст і так ви йдете то одним боком річки, то другим. Річка шумить, річка кипить і бризкає аж на шлях дрібною росою... З одного боку шляху корито річки а здругого високі гори — і вони або вкриті кущами та лісом, або голі, камяні. Дуже часто оті камяні ґіґанти звисають на шлях, бо шлях властиво вибитий попід ті скелі. І як ви проходите попід таку скелю, вам моторошно стає.

Та мимо того щось інше дивує ваш зір: Дуже частенько при дорозі вибита в твердій скелі печера — не вища як два з полвиною метра, така ж за широка і зо два метри вглиб. То келійка — помолитись подорожньому. На задній стіні образ Спасителя або Матери Божої або котрогось святого. Перед образом немов столик а на столику горять свічки чи лямпади. Завжди горить світло! Значить, вірні люди постійно доглядають тієї келійки і світла.

На перший погляд, здається, це ніщо надзвичайне; однак якщо вдумаєтесь у ті речі, приходите до глибокого заключення. Серед того простого народу мусить бути дуже глибока віра в Необняте Єство, Якому він складає поклін у такий спосіб і Якого він пригадує подорожньому: „Склони коліно своє Вічній Правді, Надії й Любові!" І вам враз пригадуються слова віршу Воробкевича:

„Де слава Господня
так красно цвіте,
Від днини до днини
все більше росте,
Як то не у нашім
зеленім краю,
У наших Карпатах,
у нашім раю?"

*

Ми йдемо повз хутори гуцульські. Завжди перемучені довгою, незвичною дорогою, та студіованням ґрунту і його рістні, то може й не виглядаємо якнайкраще. До воріт сходить господар.

„А куди ви, леґіники?"

Ми відповідаємо.

„Такі помучені... Може б випили хоч по горнятку гусленки?"

Як ми неголодні, до дякуємо за щирість; коли ж голодні — приймаємо запрошення. Ідемо до хати і господарі нас частують... Людей невиданих, незнаних, які ніколи не відплатяться за зроблене добро — господарі приймають як близьку родину; ще більше: як рідних синів!

І пролітає в вас думка: Тим людям мабуть у кров і кість влито заповіди Христові: „Коли добро робите тим, хто добро робить вам, яка для вас заслуга?... Ви добро робіть нічого за те не сподіваючись, а буде нагорода ваша велика і будете синами Вишнього".

*

Мандруємо далі... І зір наш зупиняється на горах та над кручами під ними.

Та не те дивує наш зір, а те, що звичайно, де над найбільшою кручею нахилилася скеля — висока й грізна, на самому її кінці, над пропастю, стоїть вмурований у ту скелю залізний хрест. Немов живий сторож стоїть він там і немов говорить: „Не бійтесь, проходьте відважно!"

Ви дивом дивуєтесь: хто відважився вийти на ту скелю, зійти над її грізний схил і вмурувати там хрест!

Питаєте в місцевих людей: „Хто той хрест онтам заложив?"

„Довбуш!" відповідають люди з некритою гордістю.

Але ця відповідь уже не вдоволяє вас. Бо в цих горах усе Довбушеве.

„Хто цю криничку під скелею вибив? Хто оту печеру попід гору прокопав? Хто вирізьбив людську подобину на онтій високій скелі? Звідки це чи те взялося?..." і ви завжди дістанете ту ж саму відповідь: „То Довбуш зробив?"... Про нього сила оповідань, переказів, казок, повір — чи дивно отже, що всі найбільші дива людської руки або й руки віків природи приписується тому вже леґендарному герові Карпат?

Ми вийшли з Розтік, лишили за собою родинне містечко Федьковича, перейшли Довгополе ідругі більші й менші села, і все спинаємося вище й вище; вже й сіл немає, а лиш хутори, а ми йдемо далі й далі... тиждень, другий... Спочинемо ніч, спочинемо день і далі йдемо. Нам уже ноги попухли, але нас несе бажання побачити якнайбільше. Гори ославлені, гори оспівані, казками окутані манять нас і ми йдемо. Ми вже Плоску минули, а високі гори підносяться все вище й вище.

Полонини, череди маржини, табуни гуцульських коней, отари овець — а там будз і жинтиця, а пастухи та доярі такі привітливі...

„Єк дужі, хлопета? Ци не поголодніли? Може б вам будзика свіженького, солодкого. Ходіть-ко до стаї! Таки ходіть! Ей, ей, ви аж из долів!..."

Коли спинимось на день чи два, — знов розглядаємо околицю, тобто лізємо на гори.

Робимо це й сьогодні. Взяли з собою місцевого поводатора і йдемо на верх. Година, дві, три. З долу бачимо верх і прямуємо до мети. Вийшли. Але на цій горі друга гора. Виходимо на другу — ще не кінець: на ній стоїть третя гора. Вилізаємо засмучені й на третю: кінець! Чи справді?... Ніби так. Але на широкій голові гори стріляє в хмари гостра скеля, гола, бура, стрімка. На неї вже не видрапаєшся. Глядимо з низу й на саму згадку лізти на той шпиль здрігаються нерви.

Та що це?!

На самім шпилі, там, де лиш орел міг би сісти, стоїть хрест!

Питає наш директор провідника: „Хто то відважився там видрапатись і хрест застромити?" Була стара, відома відповідь.

Глядячи на це диво, каже один з учителів:

„На цім місці приходить на думку вірш Василя Щурата, лиш зі зміною одного слова"... І він проказав його дуже поважно:

„Стоїть гора — дивитися,
На горі хрест — молитися;
І дивишся молячись,
І молишся дивлячись."

Роки затерли в моїй памяті масу образів з мого побуту в Карпатах. Та цей образ ніяк не може зблїднути. А разом з ним насувається ось яке заключення: „Думка людини хотіла піднятися вище високих гір. І піднялася та й стала там у маєстаті найвищого символу: Ідеї Вічної Перемоги. — („Українські Вісти").

ЯКЩО БАЖАЄТЕ ДІСТАТИ ТАКЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ, ЯКЕ БУЛОБ ПЕВНЕ ТА МОДЕРНЕ, А ЗА ЯКЕ ТРЕБА ПЛАТИТИ НИЗЬКУ ОПЛАТУ, ТО ОБЕЗПЕЧІСТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ СОЮЗІ.

ГОРИ ГОВОРЯТЬ

Роман у 2-ох частях

знаменитого повістяра
Уласа Самчука

Сторін 194. — Ціна $1.00.

Замовлення разом з належитістю слати до:

"Svoboda"
P. O. BOX 346
JERSEY CITY 3, N. J.

З Канади замовлення треба платити американською валютою.

ТІТО ЗАДИВИВСЯ НА СТАЛІНА І ПОВНИЙ МЕДАЛІВ. —Зліва на картині це югославський диктатор Тіто. Він тепер виглядає як який „буржуазний" ґенерал старої дати, обложений медалями. Мабуть наслідує свого „боса" — Сталіна. Картина знята вчасі бенкету, який Тіто влаштував у Білгороді. Бачимо його як розмовляє з ґен. Джаном С. Г. Лі, начальним командантом американських операційних сил на Середземнім морі.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРҐАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

З праці Жіночої Секції Українського Допомогового Коміету.

Жіноча Секція Злученого У. А. Допомогового Комітету в Ню Йорку, якої головою є п-ні І. Бенцаль, отримала телеґраму від українських скитальців з Італії з повідомленням, що вони одержали поверх 100 бейлів одіжи, білля і черевиків. З цеї посилки українські скитальці є дуже вдоволені та просять передати всім американським українцям щиру подяку. Саме ці річи стали для скитальців великою помічю, бо одіжи в Европі взагалі не можна дістати.

Жіноча секція дістала теж листа від скитальців з інших таборів, які просять допомоги в річах. Отже маємо нові благаючі листи від наших скитальців та не можемо їм зараз помогти, бо всі річи, які були прислані до „вергавзу" в Ню Йорку вже давно вислані і скитальці вже їх дістали. Та цих річей було зовсім замало, коли мати на увазі, що є сотки тисяч, що потребують одіжи. Тому тепер мусимо починати нову збірку одіжи.

Кожна українська родина і кожна українська хата повинні віддати знова частину своєї одіжи, а ці всі комітети, які вели збіркову акцію, повинні знова і тепер перевести і ці збірки та переслати річи якнайскорше на адресу:

UNITARIAN COLLECTION WAREHOUSE,
UKRAINIAN RELIEF.
31 E. 35 St., New York 16, N. Y.

Збираючи річи ми не можемо забувати теж і за збірку гроша, якого тепер так дуже потрібно для спровадження українських сиріт з Европи. Це й мала на увазі Жіноча Секція Українського Допомогового Комітету в Ню Йорку, як приготовляла бенкет на день 12. травня 1946 р., в Пенсилвенія Готелю, а з якого чистий дохід, в сумі $2,650, вислано до Допомогового Комітету в Філядельфії з призначенням на спровадження сиріт.

До матеріяльного успіху в цьому підприємстві причинились найбільше ці особи, що занялися збіркою оголошень до програмової книжки, а ними були пані: Дарія Кульчицька, що назбирала найбільше оголошень, а дальше Марія Демидчук, Анна Міллер і Івана Лиса.

Крім вище згаданих пань до матеріяльного успіху причинились два наші бизнесмени, а сає п. Дорош і п. Козак. На місці є згадати, що всі українські радіові програми в Ню Йорку давали оголошення цілком безплатно.

Згаданим тут особам, а також місцевим радіовим програмам належиться щира подяка.

Вкінці Жіноча Секція дякує також всім тим урядницям та членицям бенкетового комітету під головством п-ни Еви Піддубчишин, що доложили багато труду до успіху цього підприємства.

За Інформаційний Відділ Жіночої Секції З. У. Д. Комітету:

Стефанія Галичин.

—o—

ДІТРОЙТ, МІШ.

Конґресові делеґати при праці.

Іще в поїзді, вертаючи в однім залізничім ваґоні з Третього Конґресу Українців в Америці з Вашинґтону, наші делеґати, вчислі 30, підготовляли працю на будуче. Новобраний заступник голови Українського Конґресового Комітету, П. Демян, заповів усім нам, щоб ми зійшлися на зібрання до Українського Політичного Клюбу під ч. 2376 Ґрейлинґ Ст. в суботу 8. червня вечером і обговорили плян дальшої праці для допомоги У. Конґресовому Комітетови.

Назначеного дня зійшлися не лише самі делеґати, але й гості, головно урядники цих товариств. що співпрацюють з У. К. Комітетом. Зібрання відкрив П. Демян, а передавши короткий звіт із рпеебігу Третього У. Конґресу, попросив гостей забирати слово. Перший промовив дел. Ст. Ґава з Вестсайд, який запропонував, щоб зорґанізувати місцевий відділ У. К. Комітету на Вест Сайд. подібно, як уже існує спільний відділ для Гемтремку й Дітройту. Голова першого відділу Й. Крупка пригадав, що недобре буде, як буде багато відділів, а мало діл. В. Шанайда пояснив, що на великий Дітройт замало одного відділу, бо люди порозкидані. Дел. І. Іванчук радив не розводитися задовго над творенням кількох відділів, але створити один Центральний Комітет із членів кожної закутини в Дітройті. Це були пропозиції.

У дискусії над ними забирали голос: пані А. Білоус, М. Чемний, В. Дідик, Т. Гаврилюк, І. Заблоцький, ще раз Крупка й Іванчук, дальше інж. Запорожець, М. Головчак, В. Яворський, пані А. Левкут, пані М. Ґола, гр. Чубка і Й. Ґурський. У голосуванню принято внесок гр. Іванчука, створено один Центральний Комітет для праці з У. Конґресовим Комітетом і вибрано уряд в такім складі: Пилип Демян, предс.; Анна Левкут як заступ. голови з Вест Сайд; гр. Чубка, як заст. голови з Норт Дітройту; Й. Крупка як рекорд. секретар, Анна Білоус як фін. секретарка і касієрка, а до Контрольної Комісії ввійшли: І. Іванчук, пані Марія Ґалан і Й. Ґурський. До місцевого комітету входять всі делеґати на Третій Конґрес як члени Ради, а крім них ще урядники відділів наших центральних допомогових орґанізацій. клюбів, товариств, парохій, які підтримують ідею й працю У. Конґресового Комітету.

Проситься ці товариства й орґанізації, які ще не вислали своїх представників до нашого Центрального Комітету. щоб зробили це негайно та подали свої адреси до Й. Крупки, 2275 Ґрейлинґ Ст., зон 12, Гемтремк, Миш.

На зібранні запали такі постанови: Місцевий уряд Центрального Комітету має зібрати адреси місцевих установ і їх урядників; скликати збори всіх патріостичних працівників, щоб порадитись, як повести загальну народню працю в Дітройті на підставі ухвал Третього Конґресу і як посилити допомогову акцію; ухвалено станути при Українській Федерації з Мишиґен; і рішено, щоб усі разом йшли орґанізовано в загально-народних справах.

Василь Шанайда.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

Усі жертви, надсилані ласкаво на пресовий фонд „Свободи", потверджуємо з подякою проголошенням у тій рубриці.

Павло Стадник, Трентон, Н. Дж. $5.00

Адміністрація „Свободи".

ПОШУКУЄМО 226 ЖЕРТВОДАВЦІВ по $100

НАДЗВИЧАЙНА КАМПАНІЯ „СВОБОДИ" НА ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКИМ ЖЕРТВАМ ВІЙНИ

„Свобода", орган Українського Народного Союзу, свідома того, що її читачі та члени і відділи У. Н. Союзу були завжди прикладом жертвенности в кожній гуманітарній акції американських українців, заклинає їх тепер до активної та жертвенної участи в проголошеній отсим надзвичайній кампанії, якої ціллю є знайти 500 жертводавців (осіб, товариств, чи відділів), з яких кожний зложив би одноразово не менше як $100 на допомогу найнещасливішим з нещасливих — українським жертвам війни.

Дальші жертви в цій надзвичайній кампанії „Свободи" на допомогу українським жертвам війни зложили:

271—274) Сестрицтво Пр. Богородиці, відділ 33 У. Н. Союзу, Шікаґо, Ілл. .... $ 400.00

Попередно проголошено 27,091.85

Разом $27,491.85

ХТО НАСТУПНИЙ?

Дальші жертви — по сто долярів чи більше — просимо слати чеками чи поштовими переказами, виписаними на „Свободу", на таку адресу:

SVOBODA

P. O. BOX 346 JERSEY CITY 3, N. J.

"ЗРОБІТЬ МІЛІОН!"

ЗАПИШІТЬСЯ ДО КЛЯСИ З ВАШОЮ ВІЙСЬКОВОЮ ОКУПАЦІЙНОЮ СПЕЦІЯЛЬНІСТЮ (MOS)

A GOOD JOB FOR YOU
U. S. Army
CHOOSE THIS FINE PROFESSION NOW!

U.S. Army Recruiting Station
Post Office Building,
Jersey City, N. J.

Військові ветерани, котрі мають певну Мілітарну Окупаційну Спеціяльність, можуть поновно вступити до кляси, яка відповідає їх спеціяльностям, з услівям, що вони були гоноровo звільнені з армії на, або по 12. травня 1945 — і з услівям, що вони поновно вступлять перед **1. липнем 1946.** Вже три четвертих міліона людей вступили до нової Реґулярної Армії. ЗРОБІТЬ МІЛІОН! Повні факти отримаєте в кожнім Військовім Таборі Постові, або в Рекрутаційній Стації.

НОТИ

З цих творів Книгарня „Свободи" має ще по кілька або кільканацять примірників, тому хто скорше замовить, той зможе ще їх дістати.

НОТИ НА ФОРТЕПІЯН

1) **Дівча в сінях стояло** 2) **Ой за гаєм, гаєм,** фортепіянові соля (дуже легкі), зібрав М. Едельман .... $ .35
П. Ніщинський: **Закувала та сива зозуля,** фортепіянове сольо .... $ .50
М. Лисенко: **Засвистали козаченьки,** марш зоперети „Чорноморці" .... $ .50
С. Монюшко: **Козак** („Стоїть явір над водою") бортеп. соль .... $ .75
В. Заремба: **Сице низенько, вечір близенько,** три мельодії української пісні .... $ .75
Прелюдії В. Бартінського (5 композицій) .... $ .70
Українські марші (ч. 20) зібрав Е. Турула .... $ .75
В. Зентарський: **Українська шумка,** фортеп. сольо .... $ .50
Українські танці (ч. 22) зібрав Е. Турула $1.25
Українські танці (ч. 23) зібрав Е. Турула $1.25
В. Барвінський: **Українські народні пісні** на фортепіян, зі словами $1.00

МУЗИЧНІ ТВОРИ

Українські пісні на один голос в супроводі фортепіяна. Містить 43 різні пісні різних композиторів, зібрав Е. Турума $1.50
Українські пісні й думи на один голос в супроводі фортепіяна. Містить 14 різних українських пісень і дум різних композиторів, зібрав Е. Турула .... $ .70
Україські гимни. 13 різних гимнів на мужеський і мішаний хор в супроводі фортепіяна, зібрав Е. Турула .... $ .75
Українські воєнні пісні (козацькі й стрілецькі) різних композиторів. 25 ісень на муж. і міш. хор в супр. фортеп., зібрав Е. Турула .... $ .70
Я. Степовий: **Музика до творів о. Олеся.** 9 соль і 1 дует в супроводі фортепіяна $1.00
Музика до Кобзаря, різних композиторів. 15 творів на мішаний хор з солями сопрановими, теноровими і басовими, в супроводі фортепіяна, зібрав Е. Турула $1.00
Музика до Кобзаря, різних композиторів. 10 творів на муж. і мішаний хор з солями баритона і тенора в супр. фортеп., зібрав Е. Турула $1.00
Музика до слів Ю. Федьковича та інших авторів різних композиторів на квартети, мі. хор і соля. 9 творів, зібрав Е. Турула .... $ .75
Музика до слів В. Пачовського різних композиторів на жіночий і мужеський хор в супроводі фортеп. 4 твори, зібрав Е. Турула .... $ .70
Музика до слів Б. Лепкого, Барвінського і Січинського, сольоспіви в супроводі фортепіяна. Зібрав Е. Турула .... $ .70
Музика до слів І. Франка різних композиторів на міш. хор в супроводі фортепіяна. 8 творів, зібрав Е. Турула .... $ .75
Українські маршові пісні, для хору зібрав Евген Турула. 14 творів .... $ .75

Замовлення разом з належитістю слати до:

"SVOBODA"

81-83 Grand Street, (P. O. Box 346) Jersey City, N. J.

З Канади треба платити тільки американською валютою.

КАМПАНІЯ НА СПРОВАДЖЕННЯ 600 УКРАЇНСЬКИХ СИРІТ З ЕВРОПИ

50,000, ВИАСИҐНОВАНІ З. У. А. ДОПОМОГОВИМ КОМІТЕТОМ НА ТУ ЦІЛЬ, НЕ ВИСТАНУТЬ. ТРЕБА ВЧЕТВЕРО БІЛЬШЕ!

СКЛИКУЙТЕ СЕЙЧАС ДОПОМОГОВІ ВІЧА. УЛАДЖУЙТЕ МАСОВІ ЗБІРКИ, ЖЕРТВУЙТЕ З КАС ТОВАРИСТВ. ЗБИРАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ЛІСТИ, ВІД ХАТИ ДО ХАТИ, ВІД ОСОБИ ДО ОСОБИ. ЖЕРТВУЙТЕ ЗІ СЕРЦЯ, ЩЕДРО. ЦЕЖ НАШІ СИРОТИ! ЦЕЖ НАША КРОВ!

Зібрані фонди присилайте сейчас до каси Злученого Українського Американського Допомогового Комітету:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE — P. O. BOX 1661 — PHILADELPHIA, PA.

ПРАЦЯ ДЛЯ ЖІНОК І МУЩИН—WANT ADS

Classified Department—BErgen 4-0237—BRyant 9-0582

ПОТРІБНО ЖЕНЩИН

Дівчат при ляді (2). Дівчат до заг. праці. Найвища платня, платні вакац. Ritz Cleaners, 2800 Hudson Blvd., Jersey City. JOurnal Square 2-2032.

Оперейторок і екзамінерок досвідчених і таких, що вчаться
Модерна фабрика шнурівок
Знаменита нагода
добра платня, постійна праця
Miss Seventeen Foundations
639 Broadway—Westwood, N. J.

ПОТРІБНО ЖЕНЩИН

Дівчат
у пральні
Флет і Прес Департамент
досвід не потрібний
Платні вакації і свята.
Associated Linen Suppliess Laundry
(formerly Morgan Laundry)
481 Johnston Ave., Cor. Grand St.
Jersey City, N. J.

КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ

Навчання про „один світ"

Бодай в одному американському місті школи мають особливу нагоду підготовити своїх учнів до життя в широкому світі, до якого починають підходити Обєднані Держави з політичного, соціяльного та економічного боку. Не важко пізнати, що тим містом є Ню Йорк, а особливою нагодою для шкіл є той факт, що він є осідком самої Організації Обєднаних Держав з її радами, комітетами, комісіями, та, починаючи з місяця вересня, місцем Головної Асамблеї. Школи наміряються використати цю нагоду в інтересах своїх учнів. З цею метою, починаючи з осени, в нюйоркських школах—від дитячої захоронки до гай скул — буде введено спеціяльну програму, під назвою „Кращий Світ". Підготовлено її комітетом з визначних виховників та шкільних директорів. Для вчителів видано відповідні підручники. Завдання програми — допомогти молоді зрозуміти важливість організації Обєднаних Держав шляхом студіювання американських інституцій, американського поступу.

Навряд чи треба підкреслювати різницю яка існує поміж завданнями, що їх мали вчителі після Першої Світової Війни та тими, що стоять перед ними сьогодні. По першій війні Злучені Держави заняли ізоляційне становище, не вступили до Ліги Націй. Сама Ліга Націй була долеко, в Женеві. Правда, що після року 1918 багато шкіл по цілій країні вводили нові програми з метою ширшого ознайомлення учнів з іншими країнами, іншими народами. Але, як недавно писав один дослідник цеї справи в журналі „Каммон Ґраунд", „біда в тім, що часто того роду програми переводились ніби в порожнечі, без відповідної оцінки дійсних світових умов, без належного усвідомлення того, що народи, які досліджуємо, складаються з таких самих людських істот, як і ми"...

Зі вступом Злучених Держав у Другу Світову Війну — та навіть ще до того — почали в американських школах звертати окрему увагу на нові питання людських взаємовідносин, питання викликані упередженням проти американських громадян зогляду на їх національне походження, расу, чи релігію. З того дійшло до влаштовання й поширення так званих між-культурних програмів, виступів з метою помогти молоді підійти ближче, пізнати ліпше своїх шкільних товаришів, чи сусідів, яких нераз вважають „іншими", відмінними. Ці між-культурні програми в нюйоркських школах безперечно будуть мати ширше значення, коли учні пізнаватимуть і ліпше розумітимуть як окремі країни, що входять до Обєднаних Держав, так і саму організацію в цілому.

Одною з головних точок шкільної програми в нюйоркських школах на наступний рік буде студіювання Чартеру Обєднаних Держав. При тому буде звертатись увага на те, що Організація Обєднаних Держав не є просто „автоматичною машиною", але залежить від постійного зацікавлення, доброї волі та чинности всіх народів. Учні будуть пізнавати, що Чартер — так як Конституція Злучених Держав — може поширитися, вразі потреби, спеціяльними додатками. На домагання шкільних властей, кожний учитель має достосувати навчання відповідно до розвитку своїх учнів.

Програма навчання про Організацію Обєднаних Держав має широке завдання, насамперед вона повинна допомогти дітям:

Розвинути пошану до людської особи;

Викликати почуття відповідальности та привязаности до своєї родини, товаришів по клясі, до своєї школи, до громади;

Усвідомити потребу взаємної залежности в житті ґрупи, громади, народу та світу;

Зрозуміти, що будучи вірними американцями, вони також є відповідальними членами світового суспільства;

Збагнути потребу справжньої приязні поміж людьми всіх рас, всіх вірувань, всіх національностей;

Пізнати важливість економічного забезпечення для всіх;

Виявити американський дух терпимости, справедливости, пошанування прав і поглядів інших.

Нова програма пропонує способи, як розвивати в дітях — починаючи з малечі в дитячих захоронках, до учнів гай скул — те почуття, що вони належать не тільки до своєї, обмеженої громади, але до цілого світу. Так, наприклад, діти з захоронки можуть збирати, пакувати, відносити і посилати через пошту одяг, як дарунок, бідним дітям в інших країнах. Можуть брати участь в забавах, на яких діти співають діточі пісні різних країн. В нижчих клясах учні можуть ставити живі образи, під музику, показуючи дітей інших країн. В старших клясах учні можуть займатися більш поважними виступами. Наприклад, можуть влаштовувати сходини з дебатами про біжучу, важливу справу, яка є на денному порядку Організації Обєднаних Держав або дати представлення, в якому підкреслюється культурний вклад в американське життя іміґрантів, які помагали розбудовувати цю країну.

Нюйоркські виховники сподіваються, що діти, діставши таку підготовку, стануть добрими громадянами не тільки цеї країни, але також і Обєднаних Держав. Певно, що школи в інших містах і містечках теж звернуть увагу на те, щоби ознайомити своїх учнів з працею Обєднаних Держав та розвинути в них почуття відповідальности за втримання світового миру та дійсної демократії в своїй країні.

Загальна Рада — ФЛІС.

ФРЕД М. ВИНСОН, начальний суддя Найвищого Суду Злучених Держав, щойно іменований на це становище президентом Труманом. Має 56 років і походить з Луїза, Кентоки.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо з початку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

ГРУПА Б.

891. Пушкар Дмитро шукає вуйка Бойка Петра з с. Орихівці. Тернопіль.

892. Михайло Крупа шукає брата Михнайла і Марію Зальопану з с. Настасова, Тернопіль.

893. Іван Гриньків шукає односільчан Василя і Івана Волошина, Василя Ковальчука, Івана Гриньківа, Дмитра Андрусишина, Михайла Коваля, з с. Остриня, Станиславів.

894. Іван Гриньків шукає Йосифа і Дмитра Войтович.

895. Леонід Заремба шукає Зарембу Андрія, Марію і шваґра Філюк.

896. Ольга Ципенда, дочка сестри Варвари, шукає Хміляра Теодора з с. Білянці, Броди, Оліновича Дмитра і його брата Івана, з с. Біла, Чортків.

897. о. С. Нагаєвський шукає Петрашика Михайла з с. Полівці, Чортків.

898. Богдан Угрин Многогрішний шукає родину Держко з с. Лани, Стрий.

899. Михайло Григорчук шукає Григорчук Дмитра і Петра та сестру Анну Лящук.

900. Роман Бобяк шукає Шевчишина Василя з Говилова Великого коло Гусятина.

901. Осип Бойко шукає Перка Михайла і Івана Сендецького та їх рідні з с. Теляче, Підгайці.

902. Яків Нагірний шукає Нагірного Івана з Сушкова, Тарашан.

903. Котек Микола шукає вуйків Федора і Юрка Котек і Марію Котек з с. Слобода Небелівська, Калуш.

904. Михайло Кондзьолка шукає Кондзьолка Теодора і Петра зі Збаража.

905. о. В. Зварич шукає б. Зварич Василя, його сестру Анну і сестрінка Николу Томків з Тернопільщини.

906. Ґелька Дмитро шукає трьох членів своєї родини і сестру п-ню Велш, кузина Жмурка з Левкович.

907. Ґелька Вероніка з дому Маркович шукає своїх вуйків Николу і Петра Маркович.

908. Журко Вероніка з дому Чеховська шука брата Миколу Чеховського.

909. Тренчук Марія з дому Дмитрук шукає вуйків Юрія і Івана Леґільник зі Сторожинця.

910. Майтеко Теодор, бувший адвокат в Городенці, шукає кревних, товаришів, знайомих і приятелів з Поточиськ, Городенки і городенського повіту.

911. Лесюк Олекса тіточний брат з с. Ражнів, Броди, шукає Черняхівського Григорія з с. Руди Брідської.

912. Скурчанський Мирослав із Сянока шукає Кобу Петра та знайомих з с. Теребчі, Сянік.

913. Катулька Богдан з с. Воля Сенкова, Сянік, шукає Пеха Івана, Сивика Йосифа і інших знайомих з с. Воля Сенкова, Сянік.

914. Шкільник Іван з с. Маковисько, Ярослав, шукає Шкільника Михайла та знайомих з с. Маковиська, Ярослав.

915. Лисак Михайло з с. Кудобинці, Зборів, шукає вуйка Хомяка Миколу, Гарасимова Михайла та інших знайомих з с. Кудобинець, Зборів.

916. Ференц Микола з с. Ялин, Сянік, шукає знайомих з с. Грабівка, Сянік.

917. Костенко Зенон з с. Зубрець, Бучач,, шукає Гаврилюка Степана та інших знайомих з цьогож села.

918. Гижка Павло, син Йосифа, з с. Бариша, Бучач, шукає знайомих з с. Бариша, Зарвинець і Рукомиша, Бучач.

919. Кінаш Григорій шукає сестру Кінаш Параньку з с. Мислова, Скалат, брата Кінаша Олександра з с. Мислова, Скалат.

920. Стефанюк (Чернецький) Роман шукає вуйка Гришака з Манастирки, Стрий.

921. Ковтун Володимир шукає знайомого Назаревича Михайла з с. Гаї Розтоцькі, Зборів.

922. Штахірний Олекса шукає двоюрід. брата Лотоцького Володимира, студента, з с. Залозець, Зборів, двоюрід. брата Стахів Филипа з с. Залісці, Зборів.

923. Ковтун Володимир шукає знайомого Барана Грицька з с. Гаї Розтоцькі, Зборів, Макар (Бакуменко) Марію з с. Гаї Зарода, Зборів, знайомого Степася Грицька з с. Гаї Ковтуни, Зборів.

924. Пихней Марія шукає стрийка Пихнея Данила з с. Кролевники, Коломия.

925. Сисак Софія, донька Касіяна Сисака, шукає брата Сисака Антона з с. Лани, Коломия.

926. Антіновський Микола, учитель, шукає дядька Винустова Василя з Александровського уїзду, кузина Велустова Сергія з Александрійського уїзду.

927. Семешко Микола шукає дядька Гузя Івана з Полтавщини.

928. Мацук Василь шукає знайомого Ільків Константина з с. Конюшки, Рогатин, Цаповського Юліяна з с. Конюшки, Рогатин.

929. Полівка Володимир, син Софії Полівка, шукає тету Сірищик Анну з с. Матіїв, Ковель.

931 Лацько Крукмсланіязд шукає сестру Дацько Анну.

По інформації писати до:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa., U. S. A.

В запитах просимо конечно подавати групу і число.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Тов. ім. Івана Франка, від. 83, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 22. червня, в годині 7. ввечір, під ч. 847 Н. Френклин ул. Просимо членів прийти на ці збори, а довгуючих вирівнати свої вкладки. — С. Чорномаз, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Піврічні збори Бр. св. О. Николая, від. 106, відбудуться в неділю, 23. червня, в годині 12. вломудне, зараз по Сл. Божій, в гали церковній, Оклей і Райс ул. Просимо всіх членів і членниць прийти на збори, бо є важні справи до вирішення. Довгуючі члени, коли не вирівнають свого довгу на цих зборах, будуть суспендовані. — Й. Коцовський, предс.; М. Попіль, кас.; Г. Дацьків, секр.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 3. червня 1946 р. померла в 50. році життя

АННА ДЗЮБАТА,

довголітна членкиця Тов. Запорозька Січ, від. 155 У. Н. Союзу в Перт Амбой, Н. Дж.

Покійна походила зо села Черчі, повіт Рогатин. До У. Н. С. вписалась в червні 1923. Полишила в смутку трьох синів: Стефана, Петра, що є при марінс, і Михайла, що є в неві, і дві сестри.

Похорон відбувся 6. червня з дому жалоби до гр.-катол. церкви при численній участи кревних, знайомих і членів Тов. Січи і на гр.-катол. цвинтар у Перт Амбой. — В. ІЙ П.!

М. Чумер, секр.

Дня 7. червня 1946 р. помер у 70. році життя

ГРИГОРІЙ ГНАТКО,

довголітний член Тов. Українська Січ, від. 39 У. Н. Союзу в Сиракюз, Н. Й.

Покійний вступив до Товг і Союзу в 1915 р. Походив зо села Смільники, пов. Лісько, Галичина. Полишив у смутку жену Юлію, два сини: Стефана і Володимира, пять дочок і трьох братів, Теодора, Михайла і Миколу, та трьох внуків.

При участи уряду, членів, родини і знайомих, похорон відбувся 10. червня з дому жалоби до укр. гр.-катол. церкви св. Івана Хрестителя, а відтак на цвинтар тогож імени в Сиракюз, Н. Й. — В. Й. П.!

В. Осухівський, секр.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

К. Н. С. — Пробуйте висати прозою. Тоді гумор краще вийде, а сміху треба, бо живемо в часах, коли забагато жури і злоби.

Т. Копка, Ню Бритен, Конн. — Ви вже раз відізвались до Комітету Оборони Лемківщини через пресу, щоби вислали зібрані в них гроші на народні потреби. Це є вистарчальне. Як Вам не відповідають, то пощо другий раз питати? Як думаєте, що Ви є в праві, то шукайте тепер іншого способу. Преса є для морального натиску, а не для інших погроз. З морального боку ми своє зробили.

BOHDAN, HETMAN OF UKRAINE
by
GEORGE VERNADSKY
($2.50)
YALE UNIVERSITY PRESS
SVOBODA BOOKSTORE

МИРОН ЛИТВИН І СИН
УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ
Обслуга щира і чесна
801 SPRINGFIELD AVENUE
IRVINGTON, N. J.
Phone: ESsex 3-9090

НЕ ВИДАВАЙТЕ ЗАБАГАТО
Завжди ЩАДІТЬ дещо з вашого обезпечення.
Ми уладжуємо прекрасний ЦІЛИЙ ПОХОРОН за — $150.00
У випадку смутку в родині кличте:
KAIN MORTUARIES, INC.
Найбільший український погребовий зарядчик в Америці
S. KANAI KAIN, Pres.
433 STATE STREET
PERTH AMBOY, N. J.
Phone PE 4-4666
— or —
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
86 ELIZABETH AVENUE,
NEWARK, N. J.
Phone Bigelow 3-6763
ELIZABETH, N. J.
225 WEST JERSEY STREET
Phone: EL. 2-3611

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребами по ціні так низькій як — $150
ОБСЛУГА НАЙКРАЩА
JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as $150.
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Занимаєсь похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і околицях
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 Prospect Avenue,
(cor. E. 155 St.)
BRONX, N. Y.
Tel.: MElrose 5-6577

УЖЕ МОЖЕМО ДАТИ НАШІЙ МОЛОДІ й американському народови КНИЖКУ
про генія України—ТАРАСА ШЕВЧЕНКА — написану англійською мовою, в якій є і переклади найкращих його творів спід пера професора Колюмбійського Університету, КЛАРЕНСА А. МАНІНҐА, відомого знавця української літератури та історії.

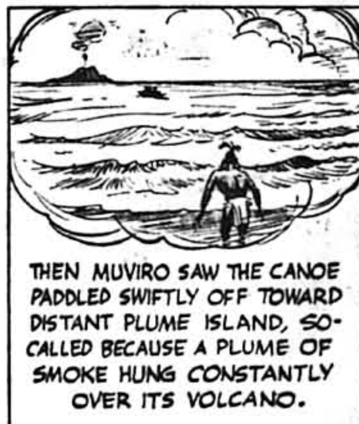

Такою книжкою є:
Taras Shevchenko
the Poet of Ukraine
Translated with an introduction by
Clarence A. Manning
Acting Executive Officer
Department of East European Languages, Columbia University
Це перше того роду видання в Америці й в цілому англо-саксонському світі. Книжка та повинна зявитись негайно в кожній хаті американських українців, в кожній школі, в кожній бібліотеці. Бо всюди треба, щоби був найкращий репрезентант України, найліпший виразник духа і характеру української нації.
Ціна з посилкою $2.50.
(З Канади треба платити тільки американською валютою)
Замовлення слати на таку адресу:
Svoboda
P. O. BOX 346 JERSEY CITY 3, N. J.

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР
Написав
Д-р А. Т. КІБЗЕЙ
В цій книжці автор описує в приступний спосіб всякі недуги, їх прояви та лікування. Вона має 734 сторінок друку, оправлена в полотно, поділена на 22 розділи.
В цій книжці описані такі недуги: заразливі, з фізичних недомагань, з упиваючих средств, нирок, крови, серця, залоз, жил, костей; недуги жіночі, діточі, шкірні; недуги очей, ух, носа, зубів і недуги венеричні.
Прочитавши цю книжку, можна захоронити себе і родину від всяких недуг. Ціна тільки $3.00.
Замовлення враз з належитістю слати до:
"SVOBODA"
81-83 Grand St. (P. O. Box 346) Jersey City, N. J.

ПРИЯТЕЛІ
Ми переконалися, що як тільки хтось має з нами до діла, зараз стається одним з наших багатьох приятелів.
Це діється тому, що ми обслугуємо людей уже довгі роки і завсіди стараємося, щоби зеднати собі якнайбільше приятелів серед усіх тих, котрим ми даємо услугу.
STEPHEN J. JEWUSIAK & SON
FUNERAL DIRECTORS
Обслуге українців у Джерзі Сіті і Байоні вже понад 25 років.
34 E. 25th St., BAYONNE, N. J.
Phone: BAyonne 3-0540

ТАРЗАН, ч. 1398. Жахливі вісти.

Опісля Мувіро бачив, як човен швидко відплив на далекий остров названий хмарою, бо хмара диму висіла постійно над його вульканом.

Тарзан зблід на такі вісти. Він знав, що на острові мешкали людоїди, які почитали вульканічну гору диволгядними способами.

Він оставив Мувіра для виздоровлення під опікою Джака, а самий пігнав на побережа.

Та коли він прибіг на побережжа, побачив, що буря знищила всі човни. В розпуці Тарзан шукав способу, щоб добитися до неї.

IN YOUR SPARE TIME
Why not relax from routine duties and interest yourself in
NEEDLE-POINT AND PETIT-POINT
We have in stock now a book illustrating in colors very beautiful designs with full instructions.
Price $1.00.
Send your order together with remittance to:
"SVOBODA"
P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.